

miast Krakowa i Lwowa przy magistratach tychże miast", oraz słowa: „a przy delegacie Rządu w Wilnie dla ziemi wileńskiej”.

§ 2. Paragraf 3 tego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Skład komisji lekarskiej I instancji stanowią: Lekarz urzędowy powiatu (dla m. st. Warszawy naczelnik Wydziału Zdrowia Publicznego przy Komisarjacie Rządu dla m. st. Warszawy) jako przewodniczący, oraz drugi lekarz urzędowy wyznaczony przez wojewodę (w Warszawie przez Komisarza Rządu na m. st. Warszawę). W razie braku drugiego lekarza urzędowego w miejscu siedziby starostwa wyznacza wojewoda jako drugiego członka komisji miejscowego lekarza sądowego, a w razie braku takiego, lekarza urzędowego z najbliższej miejscowości. Przy badaniu pracowników kolei państwowych wchodzi w skład komisji ponadto lekarz kolejowy, wyznaczony przez prezesa tej dyrekcji kolei państwowych, w okręgu której znajduje się miejscowość, w której odbywają się posiedzenia komisji lekarskiej.

Skład komisji lekarskiej II instancji stanowią: naczelnik wydziału zdrowia województwa jako przewodniczący, jeden z inspektorów lekarskich, wyznaczonych przez wojewodę, oraz naczelnik wydziału sanitarnego tej dyrekcji kolei państwowych, lub też jego zastępca, wyznaczony przez prezesa odnośnej dyrekcji kolei państwowych, w której okręgu jest siedziba danego województwa. Do komisji lekarskiej II instancji przy województwie pomorskiem deleguje prezes Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku w miejsce naczelnika wydziału sanitarnego jednego z lekarzy kolejowych, zamieszkałego w Toruniu”.

§ 3. Paragraf 4 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„W wypadkach, przewidzianych w punkcie c) § 2 w skład komisji lekarskiej I instancji, nie wyłączając komisji dla miast Krakowa i Lwowa, wchodzi starosta, względnie jego zastępca, a dla m. st. Warszawy — Komisarz Rządu, względnie jego zastępca, jako przewodniczący, przedstawiciel władzy służbowej badanego funkcjonariusza, oraz członkowie, wymienieni w ustępie pierwszym § 3, zaś w skład komisji lekarskiej II instancji — wojewoda, względnie jego zastępca, jako przewodniczący, przedstawiciel władzy służbowej funkcjonariusza, względnie władzy bezpośrednio wyższej, oraz członkowie, wymienieni w ustępie drugim § 3”.

§ 4. Paragraf 9 tego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Członkom komisji lekarskiej, nie będącym funkcjonariuszami państwowymi, przysnaje się diety w takiej wysokości, jak funkcjonariuszom państwowym VI stopnia służbowego, o ile zaś nie mieszkają w miejscu posiedzenia komisji, przysnaje się im ponadto zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do miejsca posiedzeń komisji i z powrotem, na zasadzie przepisów w sprawie diet i kosztów podróży funkcjonariuszów państwowych, z wyjątkiem zwrotu kosztów przewozu bagaży podróżnych oraz wydatków na tragarzy.

Wydatki, połączone z badaniem funkcjonariuszów państwowych, obciążają zarząd Ministerstwa Skarbu”.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W z. Prezesa Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*
Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

161.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 marca 1926 r.

w sprawie wymiaru i poboru państwowego podatku gruntowego od gruntów użytkowych i lasów położonych na obszarze powiatu kosto-polskiego województwa wołyńskiego.

Na zasadzie artykułu 7 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w sprawie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505), oraz w uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8, poz. 77) zarządza się co następuje:

§ 1. Przypadająca na obszarze powiatu kosto-polskiego województwa wołyńskiego ogólna suma podatku gruntowego (art. 6 ros. ust. o pod. bezp. tom V Zb. Pr. wyd. z r. 1903) zostaje określona w przeciętnych wysokościach, ustalonych w kwocie 0,60 zł. z jednej dziesięciny gruntów uprawnych, łąk, ogrodów i sadów i 0,12 złotego z jednej dziesięciny przestrzeni leśnych, błotnistych i pastwisk.

§ 2. Postanowienia art. 2, 8, 12, 13 i 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 505), tudzież §§ 2, 3, 4, 5 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 72, poz. 560), oraz postanowienia zawarte w § 1—3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 339), o ile dotyczą podatku gruntowego mają moc obowiązującą na obszarze powiatu kosto-polskiego województwa wołyńskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 r.

W z. Prezes Rady Ministrów: *Wł. Raczkiewicz*
Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

162.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 17 grudnia 1925 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie zmian w załączniku 1 (wykaz szkół) do rozporządzenia z dnia 24 marca 1925 r. o wykonaniu artykułu 57 ustęp ostatni ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Na mocy art. 57 ustęp ostatni ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby

wojskowej (Dz. U. R. P. № 61, poz. 609) zarządza się co następuje:

§ 1. Załącznik 1 do rozporządzenia z dnia 24 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 253) pod tytułem: „szkoły, wyższe zakłady naukowe, zakłady teologiczne, których uczniowie zwyczajni, słuchacze, alumni mają prawo do korzystania z odroczenia terminu odbycia służby w wojsku stałym w myśli przepisów art. 57a) i b) ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej”, na stronie 495,

16. Województwo śląskie.

A) Szkoły średnie ogólnokształcące otrzymują następujące brzmienie:

№	Miejscowość	Nazwa szkoły
1	Bielsko	Państwowe gimnazjum męskie z polskim językiem nauczania
2	"	Państwowe gimnazjum męskie oraz szkoła realna z niemieckim językiem nauczania
3	Cieszyn	Państwowe gimnazjum męskie z polskim językiem nauczania im. Osuchowskiego
4	"	Państwowe gimnazjum męskie z niemieckim językiem nauczania
5	Katowice	Państwowe gimnazjum humanistyczne męskie z polskim językiem nauczania
6	"	Miejskie gimnazjum matematyczno-przyrodnicze wraz ze szkołą mniejszości językowej niemieckiej
7	Królewska Huta	Państwowe gimnazjum humanistyczne z polskim językiem nauczania
8	"	Państwowe gimnazjum matematyczno-przyrodnicze z polskim językiem nauczania
9	Lubliniec	Komunalna wyższa szkoła męska i żeńska
10	Mikołów	Miejskie gimnazjum klasyczne
11	Mysłowice	Państwowe gimnazjum męskie z polskim językiem nauczania
12	Nowy Bytom	Komunalna wyższa szkoła męska i żeńska
13	Pszczyna	Państwowe gimnazjum męskie z polskim językiem nauczania
14	Ruda	Komunalne gimnazjum humanistyczne
15	Rybnik	Państwowe gimnazjum męskie z polskim językiem nauczania
16	Siemianowice	Komunalne gimnazjum matematyczno-przyrodnicze
17	Szarlej	Komunalne gimnazjum
18	Tarnowskie Góry	Państwowe gimnazjum męskie z polskim językiem nauczania
19	Żory	Miejskie Progimnazjum

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 kwietnia 1925 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
St. Grabski

Minister Spraw Wojskowych: *Żeligowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

163.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 1 marca 1926 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wynagrodzenia duszpasterzy za udzielanie nauki religii w publicznych szkołach powszechnych.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. U. R. P. № 129 poz. 918) w porozumieniu z Ministrem Skarbu zarządza się co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie duszpasterzy (proboszczów, wikariuszów) za udzielanie nauki religii w publicznych szkołach powszechnych ustala się na 60 (sześćdziesiąt) złotych rocznie za 1 godzinę nauki w tygodniu.

§ 2. Wynagrodzenie to płatne jest zdołu w 10 równych ratach. Wymierza je kurator okręgu szkolnego, na podstawie wniosku inspektora szkolnego, opartego na zatwierdzonym przezeń rozkładzie zajęć.

§ 3. Za godziny lekcyjne, opuszczone przez duszpasterza bez usprawiedliwionego powodu kuratorjum potrąca duszpasterzowi przy najbliższej wypłacie po 1.50 zł. (jeden złoty pięćdziesiąt groszy) za każdą opuszczoną godzinę nauki.

Opuszczenie godzin nauki z powodu choroby duszpasterza trwającej nie dłużej niż miesiąc, nie stanowi podstawy dla dokonania potrącenia, o którym mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

Jeżeli natomiast duszpasterz opuści naukę z powodu choroby, trwającej nieprzerwanie dłużej niż miesiąc, należy dokonać potrącenia, o którym mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, za opuszczone godziny nauki w drugim i następnych miesiącach choroby.

§ 4. Za usprawiedliwioną uważa się nieobecność duszpasterza na lekcji spowodowaną eksportacją zwłok lub wyjazdem do chorego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *St. Grabski*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*